

02.04.2026 Вих. ЛВ 26 / 335

на Вх. ЛВ ____ / _____ від _____

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ 2026 РОКУ БОЖОГО Архиєпископа Митрополита Львівського Української Греко-Католицької Церкви

Боголюбивим владикам, доброчесним отцям, преподобним ченцям та черницям, дорогим та достойним мирянам Львівської Митрополії УГКЦ

«Каже їй Ісус: Жінко, чого плачеш? Кого шукаєш? Вона, думаючи, що це садівник, каже йому: Пане, якщо ти його взяв, то скажи мені, де ти його поклав; я візьму його» (Ів 20,15).

Це була Марія Магдалина, яка прибула до гробу Ісуса, стояла біля гробниці, не входила у середину, лиш нахилилася й побачила двох ангелів, які були присутні в гробниці, де лежало тіло Христа. Заглянувши в гробницю й, не побачивши тіла Господнього, Марія заплакала, бо дуже любила Ісуса, раптом: «... бачить Ісуса, що стояв; та не впізнала, що це Ісус. Каже їй Ісус: Жінко, чого плачеш? Кого шукаєш? Вона, думаючи, що це садівник, каже йому: Пане, якщо ти його взяв, то скажи мені, де ти його поклав; я візьму його» (Ів 20,14-15). Такий епізод, сцена, однієї з історій воскресіння Христового.

Марія Магдалина прибула до гробу, можливо уже й не перший раз, її ніщо не заспокоювало, бо вона шукала Господа, хай буде мертвого, але прийшла побачити, бальзамувати тіло, обвити дорогими полотнами й поховати більш достойно, як це поспішно зроблено після його зняття з хреста. Ісус же дав себе пізнати, промовивши до неї: «... Маріє. Вона обернулася і каже йому гебрайською мовою: Раввуні! – тобто, Вчителю!» (Ів 20,16).

Господь делікатний, подібно, як двом учням, що прямували в Емаус, не дав себе відразу пізнати після воскресіння, але тоді, коли залишився з ними і ламав хліб, лиш так вони його пізнали – він зник (пор. Лк 24,30-31). Воскреслий Господь не бажав, щоб Марія тривала в сумніві та побивалася; нав'язав розмову й звернувся до неї, щоб не затримувалася біля нього, але йшла до Ісусових братів, апостолів й повідомила їх про зустріч з Воскреслим. Марія шукала й знайшла Господа, він дав себе розпізнати, хоч вона мала його перед очима, однак, не усвідомлювала його близької присутності.

Господня ініціатива завжди випереджує усі людські дії, Бог перший зближується до людини, щоб її стимулювати у справі освячення та спасіння душі. Дуже важливо шукати Господа, не очікувати, що Він повинен прийти до мене, не ставити себе на перше місце, а діяти за його вказівкою: «Просіть і даватиметься вам; шукайте і знайдете; стукайте і відчинять вам» (Мт 7,7).

Ісус помер й воскрес, вчинив це заради людського спасіння. Усі люди, великі народи, кожна особа отримали можливість жити у вічному щасті в небі. Це не оминуло великого грішника, розбійника, що помирав на хресті біля розп'ятого Спасителя і, каючись отримав від Сина Божого запевнення раю. З іншого боку, біля Ісуса на хресті помирав ще один розбійник, але він не шукав спасіння, не звертався до Господа, щоб рятувати свою душу, навпаки, розп'ятий злочинець зневажав Господа: «... Чи ти не Христос? Порятуй себе й нас» (Лк 23,39).

Наше спасіння у наших руках, коли ми його шукаємо, віримо, знаходимо і Господь спасає наші душі, але не без нас, лише з нашими стараннями. Ісус промовив до Марії Магдалини: «... іду до мого Батька і вашого Батька, до мого Бога і вашого Бога» (Ів 20,17). Син Божий переконає нас, що його Батько – наш Батько, його Бог - наш Бог! Не лякаймося Бога, бо він – наш Батько, турбується за нас, дуже любить нас і усіх нас спасає, бажає усіх бачити у небі! У свій час Господь промовляв до грішного народу Ізраїлю: «Бо, ось, я стер як хмару твої гріхи і - як темряву твої гріхи. Повернися до мене і викуплю тебе. ...» (Іс 44,22-23).

Українські діточки, юнаки та юначки, воїни та воячки, особи у силі віку та похилої доби, забуті, полонені та поранені, Господь не забув про нас, Він знає кожного та кожну з нас поіменно, знає наші успіхи та промахи життя. Бог – наш Батько! Син Божий зазнав хресних страждань, які були великими смертними болями... І наш народ теж переносить неймовірні болі війни, смертні поранення, довгі очікування миру ... Христос воскрес і наш народ воскресне до нового життя, духовного відродження – Господь утвердиться в центрі життя нашого народу!

Хай радість воскресіння Христового проникає наші душі, серця та утверджує сумління в доброму духовному стані! Не сумуймо, не лякаймося, оживімо нашу віру та надію в життя та воскресіння Христове, яке стало знаменним задатком нашого воскресіння!

Христос нас любить! Христос воскрес – воістину воскрес!

Благословення Господнє на Вас!

Ігор

ІГОР Восьняк

Архiepіскоп Митрополит Львівський

Дано у Львові

при Архикатедральному Соборі св. Юра